

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558802208.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Med disse Ord tog han Bogen og bladrede nyfigen i den, medens Mester Harpestræng aabnede sit Lægedomsskriin og beredte en blodrensende Drik til Erkebispem og denne fordybede sig i en lærd Samtale med Saxo om de hedenske Nordboers Askeurner og Begravelsesskikke. Dertil gave Oldsagerne paa Hylden over Løibænken ham Anledning; thi derhen faldt ofte uvilkaarlig hans Blik, siden han havde givet sit Haandskrift Plads der blandt Askeurnerne. Det varede heller ikke længe inden Saxo fik Øie paa Haandskriftet, og uden at erindre hvorfra det var kommet, tog han dettaegjerlig ned og kastede sig over det ved Bordet, hvorover han snart glemte baade Krøniken, Erkebispem og de Gamles Urner. Den gode Hr. Andreas tog denne hans Adspredelse og Fordybelse i Poemet ingenlunde fortrydelig op, men rykkede selv Lampen noget nærmere til Lænestolen, hvori Saxo i sin Glemsomhed selv havde sat sig, og glædede sig i sit Hjerte over den Opmærksomhed, den ærlige Saxo skjænkede hans Digt paa hans Persons Bekostning. Selv satte han sig i det halve Mørke paa Bænken og bladrede i nogle Papirer, men holdt dog hemmelig Øie med enhver af Saxos Miner under Læsningen.